

Strasbourg den 12.4.2016
COM(2016) 198 final

2016/0107 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av
inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 117 final}

{SWD(2016) 118 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

En sund inre marknad kräver ett rättvist, effektivt och tillväxtvänligt system för företagsbeskattning, grundat på principen att företag bör betala skatt i det land där vinsterna skapas. Aggressiv skatteplanering undergräver denna princip. Majoriteten av företag ägnar sig inte åt aggressiv skatteplanering och missgynnas konkurrensmässigt av dem som gör det. Små och medelstora företag påverkas särskilt av detta fenomen.

Att bekämpa skatteflykt och aggressiv skatteplanering, både på EU-nivå och global nivå, är en politisk prioritering för Europeiska kommissionen. Som en del i en bredare strategi för en rättvis och effektiv företagsbeskattning i EU¹ kan offentlig granskning bidra till att säkerställa att vinster faktiskt beskattas där de skapas. Offentlig granskning kan stärka det allmänhetens förtroende och förstärka företagens sociala ansvarstagande för att bidra till välfärden genom att betala skatt i de land där de är verksamma. Det kan också främja en bättre underbyggd debatt om potentiella brister i skattelagstiftningen.

I mars 2015 offentliggjorde kommissionen en omfattande förteckning över initiativ i sin handlingsplan om ett rättvisare system för företagsbeskattning (COM(2015)302), och föreslog som en del i sitt åtgärds paket mot skatteflykt² att inom unionen genomföra åtgärd 13 i OECD:s handlingsplan som godkänts av G20 för att bekämpa urholkning av skattebasen och överföring av vinster (nedan kallad *BEPS*). Som en följd av detta kommer skattemyndigheter att erhålla en landsspecifik rapportering från multinationella företag om betald inkomstskatt, vilket ska säkerställa bättre efterlevnad av skattelagstiftningen.

Som svar på uppmaningar från G20 och annat håll behövs högre transparens från företagens sida för att möjliggöra offentlig granskning av huruvida skatter betalas där vinster genereras. Detta förslag kräver att multinationella företag i en särskild rapport offentliggör den skatt de betalar tillsammans med annan relevant skatterelaterad information. Multinationella företag, oavsett om de har sitt säte i eller utanför EU, med en omsättning som överstiger 750 miljoner euro måste följa dessa ytterligare transparenskrav. För första gången kommer inte bara europeiska företag utan även icke europeiska multinationella företag med verksamhet i Europa att ha samma rapporteringskrav.

Tredjeländers jurisdiktioner som inte respekterar internationella standarder för god förvaltning i skattefrågor skapar särskilda möjligheter för skatteflykt och skatteundandragande. Om multinationella företag är verksamma i sådana jurisdiktioner bör särskilda transparenskrav tillämpas.

Detta förslag fokuserar på företagskoncerner med en global konsoliderad omsättning på mer än 750 miljoner euro, i linje med omfattningen av OECD:s globala initiativ om skattetransparens. Förslaget innehåller inga krav på små och medelstora företag³. Det är

¹ Se Europeiska kommissionens [handlingsplan om företagsbeskattning](#), juni 2015. Se även Europeiska kommissionens [åtgärds paket mot skatteflykt](#), januari 2016

² Kommissionens förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EG när det gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet

³ Med undantag för medelstora dotterföretag och filialer till multinationella koncerner med säte utanför EU med en konsoliderad omsättning som överstiger 750 miljoner euro som kommer att vara föremål för rapporteringskrav.

proportionerligt både i omfattning och när det gäller den information som ska offentliggöras, i syfte att begränsa efterlevnadskostnader och andra kostnader för berörda företag, liksom att undvika att äventyra deras konkurrenskraft eller att utsätta dem för otillbörliga risker för dubbelbeskattning. Det passar in i den multilaterala metod som stöds av G20 och OECD. Kommissionen kommer fortsatt att arbeta förebyggande med dessa frågor med alla relevanta internationella parter.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag kompletterar företagens befintliga finansiella redovisningskrav och påverkar inte dessa krav i förhållande till deras redovisning, till exempel.

Detta förslag ändrar inte redan befintliga regler för icke-finansiell rapportering och landsspecifik sektorsrapportering, varken för banksektorn⁴ eller utvinnings- och avverkningsindustrin⁵. Det introducerar däremot en undantagsklausul för att undvika dubbel rapportering i banksektorn som redan är föremål för strikta rapporteringsregler i EU:s banklagstiftning.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Efter att G20 uttalade sitt stöd för den handlingsplan som utarbetats av OECD för att bekämpa urholkning av skattebasen och överföring av vinster, kräver åtgärds paketet mot skatteflykt som lades fram i januari 2016 att mycket stora multinationella företag⁶ rapporterar landsspecifik information till skattemyndigheterna. Den information som rapporteras till skattemyndigheterna kommer inte att offentliggöras. Kravet på landsspecifik rapportering i åtgärds paketet mot skatteflykt är ett verktyg som ska hjälpa skattemyndigheterna att orientera sin skatterevision och säkerställa efterlevnad.

Detta förslag kompletterar förslaget till åtgärds paketet mot skatteflykt, men har ett annat syfte. Det föreskriver att samma multinationella företag offentliggör vissa delar av den information som lämnas till skattemyndigheterna.

Detta förslag bidrar till EU:s politik för företagens sociala ansvarstagande, tillväxt och jobb. Detta förslag är ett svar på Europaparlamentets begäran att införa landsspecifik rapportering av företagsbeskattning.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 50.1 i FEUF har fastställts som den tillämpliga rättsliga grunden för detta initiativ eftersom det ändrar ett befintligt direktiv som grundar sig på den artikeln.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I en alltmer integrerad global och digital ekonomi återspeglar företag och produktionens värdekedjor i mindre utsträckning nationella och till och med regionala gränser. Skattepolitik och skatteförvaltning förblir dock primärt ett nationellt ansvar. På grund av den

⁴ Direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (artikel 89).

⁵ Direktiv 2013/34/EU (kapitel 10)

⁶ Kommissionens förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 2011/16/EG när det gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar på skatteområdet

gränsöverskridande arten av många skatteplaneringsstrukturer och internprissättningsarrangemang kan multinationella företag med lätthet flytta sin skattebas från en jurisdiktion till en annan, inom eller utanför unionen. Åtgärder på EU-nivå är därför motiverade av subsidiaritetskäl för att åtgärda den gränsöverskridande dimensionen där aggressiv skatteplanering och internprissättningsarrangemang förekommer.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta initiativ bygger i stor utsträckning på den internationella konsensus som utarbetats av G20 när det gäller omfattning och innehåll. Det säkerställer rätt balans mellan de fördelar som offentlig transparens medför och behovet av en stark och robust ekonomi i EU. Initiativet besvarar berörda parter oro över störningar på den inre marknaden, utan att äventyra EU:s konkurrenskraft. Det orsakar ingen otillbörlig administrativ börda för företagen, ytterligare skattekonflikter eller risk för dubbelbeskattning. Det begränsas till vad som är nödvändigt för att uppnå högre transparens.

- **Val av instrument**

Med beaktande av den rättsliga grunden och initiativets starka anknytning till företagsrapportering, inbegripet icke-finansiell rapportering, föreslås härmed en ändring av redovisningsdirektivet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenlighet med befintlig lagstiftning**

Detta förslag inför landsspecifik rapportering vilket är en nyhet för flertalet industrisektorer. Liknande rapporteringskrav har införts för banksektorn, avverknings- och utvinningsindustrin. Den landsspecifika rapportering som offentliggjorts av banker sedan den trädde i kraft 2015 visar att den är ett användbart verktyg för att fastställa huruvida skatter betalas där vinster uppstår.

- **Samråd**

Kommissionens avdelningar genomförde ett omfattande samråd mellan juni och december 2015, vilket gav mer än 400 svar från företrädare för företag, industriorganisationer, icke statliga organisationer, medborgare och tankeledare. En sammanfattning av samrådets resultat är tillgänglig på Europeiska kommissionens webbplats⁷. Ad hoc-diskussioner, möten och en rundabordskonferens på hög nivå⁸ möjliggjorde också för kommissionen att få grundlig insikt i aktuella utmaningar, inbegripet risker och fördelar med transparens på området företagsinkomstbeskattning. Samtliga synpunkter som insamlats under samrådet har noga övervägts och beaktats.

Flertalet personer som deltog i det offentliga samrådet uppmanade EU att leda debatten och eventuellt gå längre än nuvarande initiativ på internationell nivå när det gäller landsspecifik rapportering. Icke-statliga organisationer och fackföreningar tenderade att dela denna ståndpunkt. De flesta företag å andra sidan föredrog att inte gå längre än ett genomförande, på EU-nivå, av G20/OECD BEPS handlingsplan som kräver att företag rapporterar landsspecifikt enbart till skattemyndigheter.

⁷ Europeiska kommissionen, [Factual Summary of the responses to the public consultation on assessing the potential for further transparency on corporate income taxes](#), januari 2016

⁸ Rundabordskonferens där kommissionärerna Dombrovskis, Hill och Moscovici träffade en rad berörda parter (1 oktober 2015)

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionens avdelningar höll ett möte om skatte transparens med plattformen för god förvaltning i skattefrågor den 24 september 2015⁹. Bland annan forskning beställde kommissionen 2014 en studie från PWC¹⁰ om de potentiella ekonomiska konsekvenserna av landsspecifik rapportering för banker. En sammanfattande rapport för samtliga samråd som genomförts av Europeiska kommissionen för att stödja detta initiativ är tillgänglig på Europeiska kommissionens webbplats.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag har stöd av en konsekvensanalys som mottogs positivt av nämnden för lagstiftningskontroll. Som en följd av nämndens utlåtande förbättrades konsekvensanalysen på flera sätt. För det första gör den bättre åtskillnad mellan de åtgärder som utformats för att direkt ta itu med företags skatteflykt och de indirekta fördelar som förväntas genom ökad transparens. För det andra utarbetar den ytterligare en lösning för frivillig redovisning (labelling). För det tredje är bedömningen av de uppskattade inverkningarna mer tydligt åtskilda från inverkan av andra åtgärder mot skatteflykt i grundscenariot.

Det förslag som läggs fram idag grundar sig på det föredragna alternativ som fastställs i konsekvensanalysen, vilket är en offentlig landsspecifik rapportering av global verksamhet uppdelad på EU-medlemsstat och sammantaget för verksamhet utanför EU. Förslaget gäller samtliga multinationella företag med säte inom eller utanför EU med en konsoliderad omsättning på minst 750 miljoner euro med verksamhet i EU genom minst ett driftsställe. Den typ av information som ska offentliggöras omfattar betald och upplupen inkomstskatt liksom nödvändig bakgrundsinformation. Förslaget avviker från konsekvensbedömningen på två områden: det har nyanserats vad gäller rapportering för verksamhet utanför EU, där samma nivå för detaljerad bedömning som gäller för EU:s medlemsstater också kommer att gälla för vissa skattejurisdiktioner. Dessutom föreslås att ackumulerade inkomster ska offentliggöras landsspecifikt och att förklaringar ska begäras på koncernnivå när väsentliga diskrepanser föreligger mellan upplupen skatt och faktiskt erlagd skatt.

Vad gäller samhällsnytta är detta initiativ ett svar på den ökade efterfrågan på transparens i multinationella koncerners skatteangelägenheter. Att tillhandahålla mer information i en mer lämplig form bör också bidra till att öka allmänhetens förtroende för skattesystemens rättvisa.

När det gäller den ekonomiska effekten innebär förslaget ingen betydande administrativ börda, eftersom mycket stora multinationella koncerner i vilket fall måste lämna in mer omfattande landsspecifik rapportering till skattemyndigheterna när åtgärdspaketet mot skatteflykt genomförs. Samtliga mycket stora multinationella företag med verksamhet i EU kommer att följa samma krav på offentliggörande, oavsett om de har sitt säte i EU eller i ett tredjeland. Denna offentliga landsspecifika rapportering presenterar dessutom information i ett enda dokument som redan i stor utsträckning är tillgänglig i företagsregister i varje medlemsstat. Företagens konkurrenskraft kommer därför inte att påverkas. Risken för ytterligare skattekonflikter och dubbelbeskattning kommer att vara begränsad, eftersom skatteinformationen kommer att delas upp endast för ett begränsat antal skattejurisdiktioner. Informationen är i allmänhet aggregerad för verksamhet i andra jurisdiktioner.

⁹ Europeiska kommissionen, [Platform for Tax Good Governance](#)

¹⁰ Studie [General assessment of potential economic consequences of country-by-country reporting under CRD IV](#), PWC, 2014

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Inga nya krav införs för mikroföretag eller små företag inom EU. Åtgärden riktas enbart mot multinationella företag som är bäst rustade för att ägna sig åt skatteplaneringsverksamhet, dvs. företag vars konsoliderade omsättning överstiger 750 miljoner euro. Det uppskattas att åtminstone 6 000 multinationella företag kommer att behöva utarbeta landsspecifik rapportering på grund av sin verksamhet på EU-marknader. Av dessa har omkring 2 000 företag sitt säte i EU, dvs. en bråkdel av totalt 7,5 miljoner europeiska företag. För att omfatta multinationella företag som är etablerade i länder utanför EU kommer medelstora och större filialer inom EU – alternativt filialer av jämförbar storlek – att omfattas av de nya skyldigheterna.

Digital rapportering underlättar tillgången och behandlingen för berörda parter (investorare, det civila samhället). Av detta skäl krävs offentliggörande på företagens webbplats. Inga krav finns på format eller språk.

- **Grundläggande rättigheter**

Generellt står omfattningen av den planerade informationen i proportion till målen att öka offentlig transparens och granskning. Rapporteringen bygger på information som vanligen offentliggörs i årsredovisningen för flertalet multinationella koncerner inom EU.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Initiativet har inga budgetkonsekvenser .

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av initiativet i samarbete med medlemsstaterna. Kommissionen kommer att producera en utvärdering av detta direktiv fem år efter dess införlivandedatum.

Utvärderingen kommer att undersöka förslaget ändamålsenlighet, effektivitet, relevans, enhetlighet och mervärde vad gäller offentlig information, inbegripet betydande inverknings på företag eller i tredjeländer. Utvärderingen kommer också att beakta den internationella utvecklingen.

- **Förklarande dokument**

Landsspecifik rapportering är ett relativt nytt begrepp som kräver ett tekniskt korrekt genomförande. För att uppfylla målet för detta förslag och undvika kryphål och skevheter vid genomförandet i medlemsstaternas nationella lagstiftning kommer förklarande dokument att vara nödvändiga för hjälp med införlivande och effektiv kontroll.

Detta berättigar att medlemsstaterna bifogar förklarande handlingar till meddelandet om sina införlivandeåtgärder, i form av en jämförelsetabell till exempel.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Tillämpningsområde – mycket stora multinationella koncerner

För att säkerställa en lämplig balans i rapporteringsbördan kommer endast multinationella koncerner med en total konsoliderad inkomst över 750 miljoner euro att vara skyldiga att utarbeta en landsspecifik rapportering. Detta är samma gräns som den som fastställts i

OECD/BEPS och i åtgärds paketet mot skatteflykt. Med hänsyn till de specifika målen i offentlig skatte transparens, och för att gå längre i vissa fall än de regler som för närvarande är tillämpliga i banksektorn och utvinningsindustrin, kommer gränsen på 750 miljoner euro att beräknas globalt, och multinationella koncerner är skyldiga att lämna in information om sin världsomspännande verksamhet. Enligt OECD, utifrån denna gräns kommer endast 10–15% av multinationella företag att vara skyldiga att lämna in en landsspecifik rapportering, men dessa multinationella företags omsättning kommer att motsvara ungefär 90% av samtliga multinationella företags omsättning. Små och medelstora företag berörs inte av förslaget¹¹.

För varje multinationellt företag med säte i tredjeland ankommer skyldigheten på dess dotterföretag eller filialer i EU, såvida inte det multinationella företaget med säte utanför EU gör rapporten tillgänglig för allmänheten och anger vilket dotterföretag eller vilken filial i EU som är ansvariga för att offentliggöra den landsspecifika rapporteringen på moderföretagets vägnar.

Detta överensstämmer med direktivet om administrativt samarbete¹² som anger att dotterföretag eller filialer i EU ska offentliggöra den landsspecifika rapporteringen för sitt moderföretag i tredjeland till skattemyndigheterna. Målet är att förse skattemyndigheten med en fullständig uppsättning upplysningar som krävs för att beakta potentiellt skadlig skattepraxis, snarare än att tillhandahålla den breda allmänheten allmän landsspecifik information för att öka insynen.

Med tanke på den storlek som krävs för att multinationella företag ska omfattas av detta initiativ och befintliga rapporteringsskyldigheter inom EU, är det proportionerligt och effektivt att endast tillämpa rapporteringsskyldigheten på medelstora eller större dotterföretag som är etablerade i EU. Därmed införs inga nya skyldigheter för små företag vilka utgör mer än 95% av företagen i EU.

Bankgrupper

Bankkoncerner etablerade i EU är redan skyldiga att offentliggöra landsspecifik rapportering enligt artikel 89 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU. När dessa är multinationella företag inom ramen för detta initiativ ska de undantas från skyldigheten att rapportera inkomstskatteuppgifter, förutsatt att den rapport som offentliggjorts enligt artikel 89 i direktiv 2013/36/EU omfattar verksamheten för det yttersta moderföretaget i EU och dess samtliga anknutna företag¹³.

Innehåll

Endast information som är nödvändig och tillräcklig för att uppfylla de angivna målen i detta initiativ kommer att offentliggöras, nämligen: verksamhetens natur, antalet anställda, nettoomsättningen (inbegripet med närstående parter), vinst före skatt, det påförda inkomstskattebeloppet i landet för vinsten under innevarande år, de faktiska inbetalningarna till landets statskassa under det året och ackumulerade vinstmedel.

För att säkerställa en detaljnivå som låter medborgarna bättre bedöma hur multinationella företag bidrar till välfärden i varje medlemsstat bör informationen delas upp per medlemsstat. Eftersom vissa tredjeländer dessutom vägrar att upprätthålla standarder för god skatteförvaltning och utgör specifika skatterelaterade utmaningar, bör information om multinationella företags verksamhet också redovisas med en hög detaljeringsgrad. EU har

¹¹ Ibid3

¹² Direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

upprättat en gemensam förteckning över vissa skattejurisdiktioner på denna grundval i linje med kommissionens meddelande¹⁴ av den 28 januari 2016 som specificerade den föreslagna metoden samt kriterier för utarbetande av en sådan förteckning.

Som anges i meddelandet kommer den gemensamma EU-förteckningen att grunda sig på tydliga och internationellt motiverade kriterier, med utgångspunkt i internationellt överenskomna standarder som anges i direktivet och på en ordentlig kontrollprocess. Förteckningen kommer att utarbetas av kommissionen och medlemsstaterna. Kommissionen föreslår att ett slutgiltigt beslut om de skattejurisdiktioner som ska omfattas av den gemensamma EU-förteckningen fattas genom en delegerad akt med utrymme för både rådet och parlamentet.

Frånsett både ovannämnda undantag i förhållande till vissa jurisdiktioner i tredjeland som innebär särskilda utmaningar, kommer samma uppgifter om en koncerns verksamhet i andra skattejurisdiktioner att tillhandahållas på aggregerad basis. När mer än en enhet i en koncern är verksam i ett visst land ska den landsspecifika rapporteringen omfatta den samlade informationen för varje enhet i det landet.

Offentliggörande

Den konsoliderade rapporten om inkomstskatteuppgifter ska offentliggöras i ett företagsregister med målet att säkerställa säkerhet och tillgänglighet över tiden. Eftersom målet för detta initiativ dessutom är att möjliggöra offentlig granskning ska dessa rapporter också göras tillgängliga för allmänheten på företagets webbplatser. För att möjliggöra jämförelser över tiden kommer rapporterna att vara tillgängliga för åtminstone fem år i följd på webbplatserna.

Verkställighet

Verkställigheten av detta initiativ kommer att säkerställas genom en kombination av bestämmelser. Medlemsstaterna bör införa kollektivt ansvar för de administrativa, exekutiva eller kontrollerade organen för dessa rapporter. Den ansvarige lagstaddade revisorn för det lokala dotterföretaget måste kontrollera huruvida den landsspecifika rapporteringen har utförts och gjorts tillgänglig på internet. När det gäller en filial till ett multinationellt företag i tredjeland kommer detta ansvar att bäras av dem som ansvarar för formaliteterna för offentliggörandet. Slutligen är artikel 51 i direktiv 2013/34/EU tillämplig för att säkerställa att överträdelser sanktioneras genom ändamålsenliga, proportionella och avskräckande påföljder för multinationella företag, eller deras dotterföretag eller filialer.

¹⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om en extern strategi för effektiv beskattning, COM (2016) 24 final.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller offentliggörande av
inkomstskatteuppgifter för vissa företag och filialer**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 50.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) På senare år har problemet med skatteflykt vad gäller företagsinkomstskatt väsentligt ökat och blivit en viktig källa till oro i Europeiska unionen och globalt. Europeiska rådet konstaterade i sina slutsatser den 18 december 2014 att det finns ett akut behov att påskynda insatserna för att bekämpa skatteflykt både på global nivå och på unionsnivå. I sina meddelanden *Kommissionens arbetsprogram 2016 – Dags för nya tag*¹⁶ och *Kommissionens arbetsprogram 2015 – En ny start*¹⁷ identifierade kommissionen som en prioritering behovet av att övergå till ett system där det land där vinster uppstår också är beskattningsland. Kommissionen noterade också som en prioritering behovet att reagera på våra samhällens krav på rättvisa och skattetransparens.
- (2) I sin resolution av den 16 december 2015 om ökad transparens, samordning och samstämdhet för bolagsbeskattningen i unionen¹⁸ konstaterade Europaparlamentet att ökad transparens på området företagsbeskattning kan förbättra skatteuppbörden, effektivisera skattemyndigheternas arbete och öka allmänhetens förtroende för skattesystem och regeringar.
- (3) Efter Europeiska rådets slutsatser den 22 maj 2013 infördes en översynsklausul i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU¹⁹ enligt vilken kommissionen ska beakta möjligheten att införa en skyldighet för stora företag i ytterligare

¹⁵ EUT C, , s. .

¹⁶ KOM(2015) 610 final av den 27 oktober 2015.

¹⁷ KOM(2014) 910 final av den 16 december 2014.

¹⁸ 2015/2010(INL)

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

industrisektorer att lägga fram en landsspecifik rapportering på årsbasis som tar hänsyn till utvecklingen inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och resultaten av relaterade europeiska initiativ.

- (4) Till stöd för ett globalt rättvist och modernt internationellt skattesystem godkände G20 i november 2015 OECD:s handlingsplan för att bekämpa urholkning av skattebasen och överföring av vinster (BEPS), vilken syftar till att förse regeringar med tydliga internationella lösningar för att komma tillrätta med luckor och skevheter i befintliga regler som låter företagsvinster överföras till platser med ingen eller låg beskattning, där inget verkligt värde skapas. Särskilt genom åtgärd 13 i BEPS införs en landsspecifik rapportering för vissa multinationella företag till nationella skattemyndigheter på konfidentiell basis. Den 27 januari 2016 antog kommissionen åtgärdspaketet mot skatteflykt. Ett av paketets mål är att i unionslagstiftningen införliva åtgärd 13 i BEPS genom ändring av rådets direktiv 2011/16/EU²⁰.
- (5) Ökad offentlig granskning av de inkomstskatter som tas ut på multinationella företag med verksamhet i unionen är grundläggande för att ytterligare uppmuntra företagens ansvarstagande, bidra till välfärden genom skatter, främja en rättvisare skattekonkurrens inom unionen genom en mer informerad offentlig debatt, och för att återupprätta allmänhetens förtroende för de nationella skattesystemen. En sådan offentlig granskning kan uppnås genom en rapport om inkomstskatteuppgifter, oavsett var det yttersta moderföretaget i en multinationell koncern är etablerat.
- (6) Allmänheten bör ha möjlighet att granska samtliga verksamheter i en koncern när denna har vissa företag etablerade i unionen. När det gäller koncerner med verksamhet i unionen endast genom dotterföretag eller filialer, bör dotterföretag och filialer offentliggöra och göra tillgänglig det yttersta moderföretagets rapportering. I syfte att uppnå proportionalitet och effektivitet bör emellertid kravet på offentliggörande och tillgänglighet begränsas till medelstora eller stora dotterföretag som är etablerade i unionen, eller till filialer av jämförbar storlek i en medlemsstat. Tillämpningsområdet för direktiv 2013/34/EU bör därför i enlighet med detta utökas till filialer som öppnats i en medlemsstat av ett företag som är etablerat utanför unionen.
- (7) För att undvika dubbel rapportering för banksektorn bör de yttersta moderföretag som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU²¹ och som i sin rapportering i enlighet med artikel 89 i direktiv 2013/36/EU innefattar all sin verksamhet och alla sina anknutna företags verksamhet som omfattas av den koncernredovisningen, inbegripet verksamhet utanför bestämmelserna i kapitel 2 avdelning 1 del tre i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013²², undantas från de rapporteringskrav som anges i direktivet.
- (8) Rapporten om inkomstskatteuppgifter bör ge information gällande all verksamhet för ett företag eller samtliga anknutna företag i en koncern som kontrolleras av ett yttersta moderföretag. Informationen bör grundas på rapporteringsspecifikationerna i åtgärd 13 i BEPS, och bör begränsas till vad som är nödvändigt för effektiv offentlig granskning,

²⁰ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (EUT L 64, 11.3.2011, s. 1).

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

för att säkerställa att offentliggörande inte ger upphov till oproportionerliga risker eller nackdelar. Rapporten bör också innehålla en kort beskrivning av verksamhetens art. En sådan beskrivning kan grunda sig på den kategorisering som anges i tabell 2 i bilaga II till kapitel V i OECD:s *Transfer Pricing Guidelines on Documentation*. Rapporten ska omfatta en övergripande beskrivning med förklaringar till väsentliga diskrepanser på koncernnivå mellan upplupna skattebelopp och betalda skattebelopp, med beaktande av motsvarande belopp för tidigare räkenskapsår.

- (9) För att säkerställa en detaljnivå som ger medborgarna möjlighet att bättre bedöma hur multinationella företag bidrar till välfärden i varje medlemsstat bör informationen delas upp per medlemsstat. Information om multinationella företags verksamhet bör dessutom redovisas mycket detaljerat när det gäller vissa skattejurisdiktioner som utgör särskilda problem. För samtliga övriga tredjelandstransaktioner ska uppgifter lämnas i aggregerad form.
- (10) För att stärka ansvaret gentemot tredjeparter och för att säkerställa lämplig styrning bör medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i det yttersta moderföretaget etablerat i unionen och som har skyldighet att utarbeta, offentliggöra och göra tillgänglig rapporten om inkomstskatteuppgifter, vara kollektivt ansvariga för att dessa rapporteringsskyldigheter uppfylls. Eftersom medlemmarna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i de dotterföretag som är etablerade i unionen och kontrolleras av ett yttersta moderföretag etablerat utanför unionen, eller den person/personer som ansvarar för formaliteterna för offentliggörande för filialen kan ha begränsad kunskap om innehållet i rapporten om inkomstskatteuppgifter som utarbetats av det yttersta moderföretaget, bör deras ansvar för att offentliggöra och göra tillgänglig rapporten om inkomstskatteuppgifter vara begränsat.
- (11) För att säkerställa att fall av bristande efterlevnad offentliggörs för allmänheten, bör lagstadda revisorer eller revisionsfirmor kontrollera huruvida rapporten om inkomstskatteuppgifter har lämnats in och utformats i enlighet med kraven i detta direktiv, samt gjorts tillgänglig på det relevanta företags eller det anknutna företags webbplats.
- (12) Detta direktiv syftar till att öka transparens och offentlig granskning av företagsinkomstskatter genom att anpassa den befintliga rättsliga ramen när det gäller de skyldigheter som åligger bolag och företag rörande offentliggörande av rapporter, till skydd för bolagsmännens och tredje mans intressen i den mening som avses i artikel 50.2 g i FEUF. Domstolen har särskilt i ärende *C-97/96 Verband deutscher Dairatsu-Händler*²³ slagit fast att artikel 50.2 g i FEUF avser behovet att skydda ”tredje mans” intressen i allmänhet, utan att särskilja mellan eller utesluta vissa grupper av dem. Målet att uppnå etableringsfrihet, som institutionerna i allmänna ordalag enligt artikel 50.1 i FEUF ålagts att förverkliga, kan inte heller inskränkas genom artikel 50.2 i FEUF. Eftersom detta direktiv inte gäller skatteharmonisering utan endast skyldigheten att offentliggöra rapporter om inkomstskatteuppgifter, är artikel 50.1 i FEUF den lämpliga rättsliga grunden.
- (13) För att fastställa vissa skattejurisdiktioner för vilka mycket detaljerad information ska redovisas, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 FEUF delegeras till kommissionen för att upprätta en gemensam unionsförteckning över dessa skattejurisdiktioner. Denna förteckning bör upprättas på grundval av vissa kriterier som identifierats på grundval av bilaga 1 i kommissionens meddelande till

²³ Domstolens dom av den 4 december 1997, *C-97/96 Verband deutscher Dairatsu-Händler* ECLI:EU:C:1997:581

Europaparlamentet och rådet om en extern strategi för effektiv beskattning (COM(2016) 24 final). Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principer som fastställts i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning som godkänts av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i väntan på formellt undertecknande. För att säkerställa lika stor delaktighet i utarbetandet av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (14) Eftersom målet för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare på grund av dess verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (15) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (16) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument²⁴ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ett direktiv och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (17) Direktiv 2013/34/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 2013/34/EU

Direktiv 2013/34/EU ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 1 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. De samordningsåtgärder som föreskrivs i artiklarna 2, 48a–48g och 51 ska också tillämpas på de lagar, förordningar och administrativa bestämmelser i medlemsstaterna som rör de filialer som öppnats i en medlemsstat av ett företag som inte regleras genom lagstiftningen i en medlemsstat, men vars juridiska form kan jämföras med den typ av företag som förtecknas i bilaga I”.
- (2) Följande kapitel 10a ska infogas:

²⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

”Kapitel 10a

Rapport om inkomstskatteuppgifter

Artikel 48a

Definitioner som rör rapportering om inkomstskatteuppgifter

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) *yttersta moderföretag*: ett företag som utarbetar koncernredovisning för flertalet företag i koncernen,
- (2) *koncernredovisning*: de finansiella rapporter som utarbetats av ett moderföretag i en koncern i vilka tillgångar, skulder, aktiekapital, inkomster och utgifter presenteras som för en enda ekonomisk enhet,
- (3) *skattejurisdiktion*: en stat liksom en icke-statlig jurisdiktion med skattemässig autonomi i fråga om företags inkomstskatter.

Artikel 48b

Företag och filialer som är skyldiga att rapportera inkomstskatteuppgifter

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att de yttersta moderföretag som styrs av deras nationella lagstiftning och som har en konsoliderad nettoomsättning över 750 miljoner euro, liksom företag som styrs av deras nationella lagstiftning som inte är anknutna företag med en nettoomsättning över 750 miljoner euro utarbetar och offentliggör en rapport om inkomstskatteuppgifter på årsbasis.

Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska offentliggöras på företagets webbplats samma dag som den publiceras.

2. Medlemsstater ska inte tillämpa de regler som anges i punkt 1 i denna artikel för yttersta moderföretag, när sådana företag eller anknutna företag omfattas av artikel 89 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU* och införlivar, i en landsspecifik rapportering, information om all verksamhet i samtliga anknutna företag som omfattas av koncernredovisningen för dessa yttersta moderföretag.

3. Medlemsstater ska föreskriva, att de medelstora och stora dotterföretag som avses i artikel 3.3 och 3.4 som styrs av deras nationella lagstiftning och kontrolleras av ett yttersta moderföretag som har en konsoliderad nettoomsättning över 750 miljoner euro och som inte styrs av lagstiftningen i en medlemsstat, ska offentliggöra en rapport om inkomstskatteuppgifter för det yttersta moderföretaget på årlig basis.

Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska offentliggöras på dotterföretagets webbplats eller på ett anknutet företags webbplats samma dag som den publiceras.

4. Medlemsstaterna ska kräva att filialer som öppnats på dessa territorier av ett företag som inte styrs av en medlemsstats lagstiftning varje år offentliggör rapporten om inkomstskatteuppgifter för det yttersta moderföretag som avses i led a punkt 5 i denna artikel.

Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska offentliggöras på filialens webbplats eller på ett anknutet företags webbplats samma dag som den publiceras.

Medlemsstaterna ska tillämpa första stycket i denna punkt endast för de filialer som har en nettoomsättning som överstiger den gräns som anges i lagstiftningen i varje medlemsstat i enlighet med artikel 3.2.

5. Medlemsstaterna ska tillämpa de regler som anges i punkt 4 endast för den filial där följande kriterier är uppfyllda:
 - (a) Det företag som öppnade filialen är antingen ett anknutet företag i en koncern som kontrolleras av ett yttersta moderföretag som inte styrs av lagstiftningen i en medlemsstat och som har en konsoliderad nettoomsättning över 750 miljoner euro, eller ett företag som inte är ett anknutet företag och som har en nettoomsättning över 750 miljoner euro.
 - (b) Det yttersta moderföretag som avses i led a har inte ett medelstort eller stort dotterföretag enligt vad som avses i punkt 3.
6. Medlemsstaterna ska inte tillämpa de regler som anges i punkterna 3 och 4 i denna artikel om en rapport om inkomstskatteuppgifter som utarbetats i enlighet med artikel 48c offentliggörs på webbplatsen för det yttersta moderföretag som inte styrs av medlemsstatens lagstiftning inom en rimlig tidsperiod, som inte ska överstiga 12 månader efter bokslutsdagen, och om rapporten identifierar namn och registrerat säte för det enda dotterföretag eller den enda filial som styrs av lagstiftningen i en medlemsstat som har offentliggjort en rapport i enlighet med artikel 48d.1.
7. Medlemsstaterna ska kräva att dotterföretag eller filialer som inte omfattas av bestämmelserna i punkterna 3 och 4 offentliggör och gör tillgänglig rapporten om inkomstskatteuppgifter, om dessa dotterföretag eller filialer har etablerats i syfte att undvika de rapporteringskrav som anges i detta kapitel.

Artikel 48c

Innehåll i rapportering om inkomstskatteuppgifter

1. Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska omfatta information om samtliga verksamheter för företaget och det yttersta moderföretaget, inbegripet verksamheten för samtliga anknutna företag som ingår i koncernredovisningen för det relevanta räkenskapsåret.
2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska omfatta följande:
 - (a) En kort beskrivning av verksamhetens art.
 - (b) Antalet anställda.
 - (c) Nettoomsättningen, inbegripet omsättning med närstående parter.
 - (d) Vinst- eller förlustbelopp före inkomstskatt.
 - (e) Upplupen inkomstskatt (innevarande år) som utgör den aktuella skattekostnaden medtagen i beskattningsbar vinst eller förlust för räkenskapsåret per dotterföretag och filialer med skattemässig hemvist i den berörda jurisdiktionen.
 - (f) Betald inkomstskatt som utgör den skatt som betalats för relevant räkenskapsår per dotterföretag och filialer med skattemässig hemvist i den berörda skattejurisdiktionen, och
 - (g) ackumulerade vinstmedel.

Vid tillämpning av led e första stycket ska aktuell skatteutgift endast avse verksamheten i ett företag under innevarande redovisningsår och inte omfatta uppskjutna skatter eller avsättningar för osäkra skatteskulder.

3. Rapporten ska presentera den information som avses i punkt 2 separat för varje medlemsstat. Om en medlemsstat omfattar flera skattejurisdiktioner ska informationen sammanläggas på medlemsstatsnivå.

Rapporten ska också presentera den information som avses i punkt 2 i denna artikel enskilt för varje skattejurisdiktion som, i slutet av det föregående räkenskapsåret, förtecknas i den gemensamma unionsförteckningen över vissa skattejurisdiktioner som upprättats enligt artikel 48g, såvida inte rapporten uttryckligen bekräftar, med förbehåll för det ansvar som avses i artikel 48e, att de anknutna företagen i en koncern som styrs av lagarna i en sådan skattejurisdiktion inte ägnar sig direkt åt transaktioner med ett anknutet företag i samma koncern som styrs av lagarna i en medlemsstat.

Rapporten ska presentera den information som avses i punkt 2 på aggregerad basis för övriga skattejurisdiktioner.

Informationen ska hänföras till varje relevant skattejurisdiktion på grundval av ett fast driftsställe eller en varaktig affärsverksamhet som, med utgångspunkt i koncernens verksamhet, kan ge upphov till inkomstskattskyldighet i den skattejurisdiktionen.

Om verksamheten i flera anknutna företag ger upphov till en skattskyldighet inom samma skattejurisdiktion, ska informationen som rör den skattejurisdiktionen utgöra den samlade informationen som rör sådan verksamhet i varje anknutet företag och dess filialer i den jurisdiktionen.

Information om en viss verksamhet ska inte samtidigt hänföras till mer än en skattejurisdiktion.

4. Rapporten ska på koncernnivå omfatta en övergripande beskrivning med förklaringar till väsentliga diskrepanser mellan de belopp som offentliggjorts enligt punkt 2 leden e och f, vid behov, med beaktande av motsvarande belopp för tidigare räkenskapsår om tillämpligt.
5. Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska offentliggöras och göras tillgänglig på webbplatsen på åtminstone ett av unionens officiella språk.
6. Den valuta som används i rapporten om inkomstskatteuppgifter ska vara valutan i vilken koncernredovisningen utförs. Medlemsstaterna ska inte kräva att denna rapport offentliggörs i en annan valuta än den som används för årsredovisningen.
7. För de medlemsstater som inte omfattas av euron ska den tröskel som anges i artikel 48b.1 konverteras till den nationella valutan enligt den växelkurs som gäller den [Publications Office- set the date = the date of the entry in force of this Directive] och som anges i *Europeiska unionens officiella tidning*, med ett påslag eller avdrag på högst 5% för att avrunda beloppet i den nationella valutan.

De trösklar som anges i artikel 48b.3 och 48b.4 ska konverteras till motsvarande belopp i den nationella valutan för det berörda tredjelandet genom tillämpning av växelkursen som gäller den [Publications Office - set the date = the date of the entry in force of this Directive] avrundat till närmaste tusental.

Artikel 48d

Offentliggörande och tillgänglighet

1. Rapporten om inkomstskatteuppgifter ska offentliggöras enligt varje medlemsstats lagstiftning i enlighet med kapitel 2 i direktiv 2009/101/EG tillsammans med de dokument som avses i artikel 30.1 i detta direktiv och där tillämpligt med de redovisningshandlingar som avses i artikel 9 i rådets direktiv 89/666/EEG**.
2. Den rapport som avses i artikel 48b.1, 48b.3, 48b.4 och 48b.6 ska vara tillgänglig på webbplatsen under åtminstone fem år i följd.

Artikel 48e

Ansvar för utarbetande, offentliggörande och tillgängliggörande av rapporten om inkomstskatteuppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i det yttersta moderföretag som avses i artikel 48b.1, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt, kollektivt ansvarar för att säkerställa att rapporten om inkomstskatteuppgifter utarbetas, offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artiklarna 48b, 48c, och 48d.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen i de dotterföretag som avses i artikel 48b.3 i detta direktiv och de personer som utsetts för att utföra de formaliteter för offentliggörande som anges i artikel 13 i direktiv 89/666/EEG för den filial som avses i artikel 48b.4 i detta direktiv, inom ramen för den behörighet som tillkommer dem enligt nationell rätt, kollektivt ansvarar för att säkerställa att, efter bästa vetskap och förmåga, rapporten om inkomstskatteuppgifter utarbetas, offentliggörs och görs tillgänglig i enlighet med artiklarna 48b, 48c och 48d.

Artikel 48f

Oberoende kontroll

Medlemsstaterna ska säkerställa att, om årsredovisningen för ett anknutet företag är föremål för revision av en eller flera lagstadgade revisorer eller revisionsfirmor enligt artikel 34.1, den lagstadgade revisorn eller revisionsfirman också kontrollerar huruvida rapporten om inkomstskatteuppgifter har tillhandahållits och gjorts tillgänglig i enlighet med artiklarna 48b, 48c och 48d. De lagstadgade revisorerna eller revisionsfirmorna ska ange i sin rapport om rapporten om inkomstskatteuppgifter inte har lämnats in eller gjorts tillgänglig i enlighet med dessa artiklar.

Artikel 48g

Gemensam unionsförteckning över vissa skattejurisdiktioner

Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 med avseende på utarbetande av en gemensam unionsförteckning över vissa skattejurisdiktioner. Den förteckningen ska grunda sig på en bedömning av de skattejurisdiktioner som inte tillämpar följande kriterier:

- (1) Transparens och utbyte av information, inbegripet informationsutbyte på begäran och automatiskt informationsutbyte om finansiella konton.

- (2) Rättvis skattekonkurrens.
- (3) Standarder som fastställts av G20 och/eller OECD.
- (4) Övriga relevanta standarder, inbegripet internationella standarder som fastställts av arbetsgruppen för finansiella åtgärder.

Kommissionen ska regelbundet se över förteckningen och, där tillämpligt, ändra den för att beakta nya omständigheter.

Artikel 48h

Inledningsdatum för rapportering om inkomstskatteuppgifter

Medlemsstaterna ska säkerställa att lagar, förordningar och administrativa bestämmelser som införlivar artiklarna 48a–48f tillämpas senast från det första räkenskapsårets begynnelse datum från eller efter [*Publications Office- set the date = one year after the transposition deadline*].

Artikel 48i

Rapport

Kommissionen ska rapportera om efterlevnad och inverkan av de rapporteringsskyldigheter som anges i artiklarna 48a–48f. Rapporten ska innefatta en utvärdering av huruvida rapporten om inkomstskatteuppgifter ger lämpliga och proportionerliga resultat, med beaktande av behovet att säkerställa tillräcklig transparens och behovet av en konkurrenskraftig miljö för företagen.

Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och till rådet senast [*Publications Office- set the date = five years after the transposition date of this Directive*].”

(3) Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ersätts med följande

”2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 46.2 och 48g ska ges till kommissionen tills vidare från och med det datum som anges i artikel 54.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.2, 3.13, 46.2 och 48g får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3 a. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den [*date*].”

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. En delegerad akt som antas enligt artikel 1.2, artikel 3.13, artikel 46.2 eller artikel 48.g ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte

kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

** Rådets elfte direktiv 89/666/EEG av den 21 december 1989 om krav på offentlighet i filialer som har öppnats i en medlemsstat av vissa typer av bolag som lyder under lagstiftningen i en annan stat, (EGT L 395, 30.12.1989, s. 36).

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [*Office of Publications insert date: one year after entry into force*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande